

Vec C-332/23

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

25. máj 2023

Vnútroštátny súd:

Sofijski rajonen sad

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

22. máj 2023

Navrhovateľ:

Inspektorat kăm Visšia sädeben sävet

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Inspektorat kãm Visšia sãdeben sãvet (Dozorný orgãn pri Najvyššej súdnej rade, Bulharsko; ďalej len „IVSS“) s cieľom splniť svoju povinnosť, a to viesť verejný register majetkových priznaní sudcov a prokurátorov, žiada vnútroštãtny súd, aby mu povolil prístup k bankovému tajomstvu, pokiaľ ide o údaje o stave na účtoch šiestich sudcov, resp. prokurátorov a štyroch ich rodinných príslušníkov k 31. decembru 2022.

Predmet a právny základ návrhu

Návrh podľa článku 267 ZFEÚ sa týka výkladu článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ a všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Kladú sa otázky o zlučiteľnosti predĺženia výkonu právomocí Dozorného orgãnu pri Najvyššej súdnej rade (IVSS) po skončení jeho funkčného obdobia s požiadavkami nezávislosti súdnictva, ako aj o rozsahu preskúmania súdom, ktorý ako [príslušný] orgãn rozhoduje o sprístupnení osobných údajov, pričom existuje povinnosť preskúmať formálne náležitosti.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek [ZEÚ] v spojení s článkom 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie vykladať tak, že

môže predĺženie funkčného obdobia orgãnu, ktorý môže ukladať disciplinárne sankcie sudcom a ktorý má právomoci zhromažďovať údaje, pokiaľ ide o ich majetok, po skončení funkčného obdobia stanoveného v ústave na čas neurčitý, predstavovať samo osebe alebo za určitých podmienok porušenie povinnosti členských štátov zabezpečiť účinné prostriedky nápravy umožňujúce nezávislé súdne preskúmanie? Keď je také predĺženie funkčného obdobia prípustné, tak za akých podmienok?

2. Má sa článok 2 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) 2016/679... o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov... (všeobecné nariadenie o ochrane údajov; ďalej len „nariadenie GDPR“) vykladať tak, že

pri zverejnení bankového tajomstva na účely preskúmania majetku sudcov a prokurátorov, ktorý bude následne zverejnený, ide o činnosť, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie? Bude odpoveď iná, keď táto činnosť zahŕňa aj zverejňovanie údajov rodinných príslušníkov sudcov a prokurátorov, ktorí sami nie sú sudcami a prokurátormi?

3. Má sa – ak bude odpoveď na druhú prejudiciálnu otázku znieť tak, že sa uplatní právo Únie – článok 4 bod 7 nariadenia GDPR vykladať tak, že

súdny orgán, ktorý umožní inému orgánu štátnej moci prístup k údajom o stave na účtoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov, rozhoduje o účele alebo prostriedkoch spracúvania osobných údajov, a preto je „prevádzkovateľom“ pre spracovanie osobných údajov?

4. Má sa – ak bude odpoveď na druhú prejudiciálnu otázku znieť tak, že sa uplatní právo Únie, a na tretiu prejudiciálnu otázku sa odpovie záporne – článok 51 nariadenia GDPR vykladať tak, že

súdny orgán, ktorý umožní inému orgánu štátnej moci prístup k údajom o stave na účtoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov, je zodpovedný za monitorovanie [uplatňovania] tohto nariadenia, a preto ho vo vzťahu k týmto údajom treba kvalifikovať ako „dozorný orgán“?

5. Má sa – ak bude odpoveď na druhú prejudiciálnu otázku znieť tak, že sa uplatní právo Únie, a na tretiu alebo štvrtú prejudiciálnu otázku sa odpovie kladne – článok 32 ods. 1 písm. b) nariadenia GDPR, resp. článok 57 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia vykladať tak, že,

súdny orgán, ktorý umožní inému orgánu štátnej moci prístup k údajom o stave na účtoch sudcov a prokurátorov a ich rodinných príslušníkov, je povinný v prípade existencie informácií o porušení ochrany osobných údajov, ku ktorému došlo v minulosti zo strany orgánu, ktorému sa má udeliť prístup, získať informácie o opatreniach, ktoré boli prijaté na ochranu údajov, a pri svojom rozhodovaní o povolení prístupu zohľadniť primeranosť týchto opatrení?

6. Má sa – ak bude odpoveď na druhú prejudiciálnu otázku znieť tak, že sa uplatní právo Únie, a bez ohľadu na odpovede na tretiu a štvrtú prejudiciálnu otázku – článok 79 ods. 1 nariadenia GDPR v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať tak, že

keď sa vo vnútroštátnom práve členského štátu stanovuje, že určité kategórie údajov môžu byť zverejnené iba s povolením súdu, tak príslušný súd musí osobám, údaje ktorých sa zverejnia, *ex officio* priznať právnu ochranu, tak, že orgánu, ktorý požiadal o prístup k údajom a o ktorom je známe, že sa v minulosti dopustil porušení ochrany osobných údajov, uloží povinnosť, aby poskytol informácie o opatreniach, ktoré boli prijaté podľa článku 33 ods. 3 písm. d) nariadenia GDPR a o ich účinnom uplatnení?

Predpisy práva Únie a judikatúra Súdneho dvora

Zmluva o Európskej únii (ZEÚ): článok 19 ods. 1 druhý pododsek.

Charta základných práv Európskej únie (Charta): článok 47.

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov; ďalej len „nariadenie GDPR“): článok 2 ods. 2 písm. a), článok 4 bod 7, článok 32 ods. 1 písm. b), článok 33 ods. 3 písm. d), článok 51, článok 57 ods. 1 písm. a) a článok 79 ods. 1.

Rozsudok Súdneho dvora z 11. mája 2023, Inspečtia Judiciară, C-817/21, EU:C:2023:391.

Rozsudok Súdneho dvora z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body), C-439/19, EU:C:2021:504.

Rozsudok Súdneho dvora z 10. júla 2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551.

Vnútroštátne predpisy a judikatúra vnútroštátnych súdov

Konstitúcia na Republika Bălgaria (Ústava Bulharskej republiky): článok 117 a článok 132a.

Zakon za zaščita na ličnite dannii (zákon o ochrane osobných údajov, Bulharsko; ďalej len „ZZLD“): články 6, 12a, 17, 17a a 20.

Zakon za sadebnata vlast (zákon o organizácii súdov, Bulharsko; ďalej len „ZSV“): články 54 a 175a až 175f. Predovšetkým:

Článok 175e: „(1) Do šiestich mesiacov po uplynutí lehoty na podanie [majetkových priznaní sudcov a prokurátorov] [IVSS] overí pravdivosť poskytnutých informácií.

[...]

(6) [...] Hlavný inšpektor a inšpektori [IVSS] môžu požiadať o sprístupnenie bankového tajomstva na Rajonen säd (okresný súd, Bulharsko), v obvode ktorého má osoba svoje trvalé bydlisko [...].“

Zakon za kreditnite instituciji (zákon o úverových inštitúciách, Bulharsko; ďalej len „ZKI“): článok 62:

„(7) Sudca na Rajonen säd rozhodne o žiadosti [...] odôvodneným rozhodnutím na neverejnom pojednávaní najneskôr 24 hodín od prijatia žiadosti; pritom určí obdobie, na ktoré sa informácie vzťahujú [...]. Proti rozhodnutiu súdu sa nemožno odvolať“.

Rozsudok . 12/27.09.2022 v prĂvnej veci . 7/2022, ktorĂ vyhlĂsil Konstitucionen sĂd (ĂstavnĂ sĂd, Bulharsko).

Rozsudok . 260704/25.02.2022 v odvolacom konanĂ v obianskoprĂvnej veci . 3611/2021, ktorĂ vyhlĂsil Sofijski gradski sĂd (MestskĂ sĂd v Sofii, Bulharsko).

Zhrnutie skutkovĂho stavu a konania

- 1 IVSS bol vytvorenĂ novelou Ăstavy Bulharskej republiky v roku 2007. SkladĂ sa z hlavnĂho inĚpektora a desiatich inĚpektorov, ktorĂ vyĚetrujĂ obvinenia z nedovolenĂho ovplyvňovania sudcov a prokurĂtorov; od roku 2015 IVSS preveruje majetkovĂ priznania sudcov a prokurĂtorov a preveruje konflikty zĂujmov. FunknĂ obdobie inĚpektorov je Ětyri roky, hlavnĂho inĚpektora pĂt rokov.
- 2 SĂčasnĂ inĚpektori boli naposledy zvolenĂ 18. februĂra 2018 a do funkcie nastĂpili v tom istom roku. HlavnĂ inĚpektorka bola zvolenĂ 2. mĂja 2015 a vo funkcii je od roku 2015.
- 3 Dňa 18. jĂla 2019 prinieslo viacero bulharskĂch mĂdiĂ sprĂvu, Źe údaje M. T. (sudkyňa na Sofijski gradski sĂd – MestskĂ sĂd v Sofii, Bulharsko – a bĂvalĂ predsednĂka Ănie sudcov) boli kompletne zverejnenĂ na internetovej strĂnke IVSS, hoci jej adresa a menĂ jej manŹela a jej syna nemali byť zverejnenĂ.
- 4 Podľa oznĂmenia bulharskej Komisia za zaĚtita na linite danni (Komisia na ochranu osobnĂch Ădajov; ďalej len „KOOĂ“) z 21. januĂra 2020 bolo v roku 2019 tĂmto spĂsobom uverejnenĂch dvadsať majetkovĂch priznanĂ sudcov a prokurĂtorov; preto bola IVSS uloŹenĂ pokuta vo vĂĚke 2000 bulharskĂch leva (BGN). Nie je znĂme, i toto rozhodnutie bolo predmetom sĂdneho preskĂmania a i nadobudlo prĂvoplatnosť.
- 5 V rozsudku . 260704/25.02.2022 v odvolacom konanĂ v obianskoprĂvnej veci . 3611/2021 Sofijski gradski sĂd (MestskĂ sĂd v Sofii, Bulharsko, ako odvolacia inĚtancia) potvrdil prepustenie ĂradnĂka, ktorĂ bol zodpovednĂ za uverejnenie majetkovĂch priznanĂ, ktorĂ neboli anonymizovanĂ a ku ktorĂmu doĚlo 9. augusta 2019. Na [internetovej] strĂnke VĂrchoven kasacionen sĂd (NajvĂĚĚi kasanĂ sĂd, Bulharsko) nie sĂ uvedenĂ Źiadne informĂcie o kasanej sťaŹnosti proti tomuto rozsudku.
- 6 Po uplynutĂ lehoty na podanie ronĂch majetkovĂch a daňovĂch priznanĂ sudcov, resp. advokĂtov za rok 2022 IVSS podal na vnĂtroĚtĂtnom sĂde Źiadosť o zruĚenie bankovĂho tajomstva (informĂcia o stave na Ătoch) Źiestich sudcov, resp. prokurĂtorov, ktorĂ majĂ trvalĂ pobyt v Sofii, ako aj ich manŹelskĂch partnerov a maloletĂch detĂ.

- 7 Vnútroštátnemu súdu nie je známe, či dôvody, ktoré viedli k nezákonnému sprístupneniu osobných údajov, boli odstránené a aké opatrenia IVSS prijal, aby sa zabránilo ďalším rizikám. Doteraz bolo tiež neobvyklé, aby súdy získavali takéto informácie.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

Prvá prejudiciálna otázka

- 8 Vnútroštátny súd musí najprv preskúmať právomoc IVSS (ktorý je zastúpený svojimi inšpektormi) podať žiadosti v čase ich podania. Podľa názoru vnútroštátneho súdu sa táto otázka priamo týka nezávislosti súdnictva, pretože znalosť informácií umožňuje IVSS, aby v rámci svojich právomocí poznal údaje o finančnej situácii sudcov a ich rodinných príslušníkov a tieto údaje využil v rámci svojich právomocí, a to pri predkladaní návrhov uložiť disciplinárne sankcie sudcom, resp. prokurátorom.
- 9 Vnútroštátny súd poukazuje na to, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora všetky otázky, ktoré súvisia s nezávislosťou súdov, patria podľa článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ medzi oblasti, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, bez toho, aby bolo relevantné, že sú dotknuté ďalšie predpisy práva Únie (pozri rozsudok z 11. mája 2023, Inšpekcia Judiciarä, C-817/21, EU:C:2023:391, bod 42).
- 10 Okrem toho, podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa na otázky, ktoré sa týkajú nezávislosti všetkých orgánov, ktoré môžu viesť disciplinárne konanie proti sudcom, ktoré uplatňujú právo Únie a majú právomoc predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, vzťahuje právo Únie a v každom prebiehajúcom konaní s účasťou takého orgánu musia byť posúdené (pozri rozsudok z 11. mája 2023, Inšpekcia Judiciarä, C-817/21, EU:C:2023:391, body 47 a 49). Toto posúdenie musí zahŕňať aj postupy vymenovania úradných osôb týchto orgánov vrátane záruk, aby pri výkone svojich úloh nepodliehali politickému vplyvu (pozri rozsudok z 11. mája 2023, Inšpekcia Judiciarä, C-817/21, EU:C:2023:391, body 50 a 51).
- 11 V tomto prípade uplynulo tak funkčné obdobie hlavného inšpektora, ako aj všetkých inšpektorov a do týchto funkcií neboli vymenované žiadne nové osoby. Rozhodnutie o voľbe nových členov IVSS prináleží bulharskému parlamentu (Narodno sabranie, Národné zhromaždenie), ktorý si túto povinnosť, pokiaľ ide o inšpektorov, neplní dva roky, a čo sa týka hlavného inšpektora, viac ako tri roky.
- 12 Konstitucionen sad (Ústavný súd Bulharskej republiky) medzičasom rozsudkom č. 12/27.09.2022 rozhodol, že „*hlavný inšpektor a inšpektori IVSS po uplynutí funkčného obdobia, na ktoré boli zvolení, pokračujú vo výkone svojej funkcie, kým Národné zhromaždenie nezvolí hlavného inšpektora, resp. inšpektorov*“. V tomto rozsudku bolo podrobne vysvetlené posúdenie požiadaviek právnej istoty a rizík

zneužitia práva v prípade predĺženia funkčného obdobia orgánov, ktoré sú upravené v ústave, a výsledkom bolo, že v tomto prípade je zachovanie funkcií dozorného orgánu dôležitejšie ako riziká zneužitia zo strany členov, ktorých funkčné obdobie sa skončilo a ktorí sa stanú závislými od rozhodnutia Národného zhromaždenia (ako politického orgánu) o ukončení svojej činnosti. Hoci to v tomto prípade zasahuje do otázky nezávislosti IVSS od zákonodarného orgánu, v rozsudku Ústavného súdu sa neberie do úvahy úloha dozorného orgánu v rámci súdneho systému. Chýba posúdenie, či členovia IVSS, ktorí napriek uplynutiu funkčného obdobia pokračujú v práci, nemajú príliš veľký vplyv na súdny systém.

- 13 To sú dôvody, pre ktoré má vnútroštátny súd pochybnosti, či je tento výklad Ústavného súdu, ktorý sa týka fungovania štátnych orgánov, zlučiteľný s právom Únie, inými slovami, či právo Únie nekladie na záruky nezávislosti štátnych inštitúcií, ktoré vykonávajú kontrolu nad súdnictvom, prísnejšie požiadavky ako tie, ktoré stanovil bulharský Ústavný súd. V tejto súvislosti treba uviesť, či takéto predĺženie funkčného obdobia (podľa práva Únie) nie je vhodné na to, aby ohrozilo záruky nezávislosti IVSS ako orgánu, ktorý môže požadovať disciplinárne sankcie pre sudcov, a keď je na to vhodné, aké kritériá by sa mali použiť na posúdenie, či a na ako dlho je takéto predĺženie funkčného obdobia týchto orgánov prípustné (prvá prejudiciálna otázka).

Druhá prejudiciálna otázka

- 14 Podstata rámca pre spracovanie osobných údajov v Európskej únii a pravidiel kontroly tohto spracovania je upravená v nariadení GDPR. V nariadení sa stanovujú povinnosti pre osoby, ktoré spracúvajú osobné údaje alebo sú zodpovedné za spracovanie, ako aj pre kontrolné orgány.
- 15 V tomto prípade treba posúdiť, či a do akej miery činnosť bulharských súdov pri povoľovaní prístupu k určitým kategóriám údajov, na ktoré sa v Bulharsku vzťahuje zákonom chránené tajomstvo (údaje o stave na účtoch), na účely posúdenia finančnej situácie sudcov, resp. advokátov, patrí do pôsobnosti nariadenia GDPR. Predovšetkým v článku 2 ods. 2 písm. a) nariadenia GDPR sa stanovuje, že nariadenie sa nevzťahuje na spracúvanie osobných údajov v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie.
- 16 Vnútroštátny súd poukazuje na to, že pravidlá týkajúce sa majetkových priznaní sudcov a prokurátorov nevznikajú a k ich zverejneniu nedochádza v rámci činnosti, ktorú priamo upravuje právo Únie. Súdny dvor v ustálenej judikatúre zároveň rozhodol, že nie každá činnosť, ktorú štátne orgány vykonávajú v rámci svojich verejnoprávnych právomocí, má byť vylúčená z pôsobnosti nariadenia GDPR, ale iba tie činnosti, ktoré sa týkajú národnej bezpečnosti alebo obrany (pozri rozsudok z 22. júna 2021, Latvijas Republikas (Pokutové body), C-439/19, EU:C:2021:504, body 65 a 66). Keď teda ide o verejnoprávnu činnosť, ktorá súvisí s určovaním postavenia sudcov a prokurátorov, ako aj so zárukami ich bezúhonnosti, je nutná jednoznačná odpoveď, či táto spadá do pôsobnosti nariadenia GDPR (druhá prejudiciálna otázka). Vnútroštátny súd pre úplnosť

upozorňuje na to, že žiadosti o uverejnenie stavu na účtoch, ktoré mu boli predložené, sa netýkajú iba sudcov, resp. advokátov, ale aj ich rodinných príslušníkov, ktorí nie sú sudcovia, resp. prokurátori.

Tretia a štvrtá prejudiciálna otázka

- 17 Ako ďalšiu vec vnútroštátny súd posúdi úlohu súdu ako orgánu, ktorý povolí IVSS prístup k osobným údajom kontrolovaných osôb. V nariadení GDPR sa výslovne neupravuje, aké právne postavenie a aké povinnosti má súd, ktorý nemá priamy prístup k osobným údajom, ale orgánu, ktorý ich bude spracúvať, je povinný udeliť formálne povolenie na prístup.
- 18 Na tomto mieste treba upozorniť, že podľa prevládajúceho názoru súdy v konaní podľa článku 62 ods. 7 ZKI v spojení s článkom 175e ods. 6 ZSV vykonávajú výlučne formálnu kontrolu, ktorá je obmedzená na to, či osoby, ktorých sa týka zverejnenie bankového tajomstva, majú postavenie osoby, ktorá je v zmysle ZSV povinná podať majetkové priznanie, konkrétne, či ide o sudcov alebo prokurátorov alebo osoby, ktoré sú s nimi v príbuzenskom, rodinnom alebo intímnom vzťahu. Keď sa vnútroštátna úprava zverejnenia bankového tajomstva uplatňuje nekriticky, súdy musia zjavne vždy povoliť jeho zverejnenie. O inú situáciu by naopak išlo v prípade, keď by mal súd byť kvalifikovaný ako prevádzkovateľ osobných údajov, ku ktorým poskytuje prístup, pretože podľa článkov 32 až 34 nariadenia GDPR má prevádzkovateľ množstvo povinností zaistiť bezpečnosť údajov, čo zahŕňa minimálnu úroveň kontroly existujúcich bezpečnostných opatrení.
- 19 Podľa vymedzenia pojmu, ktoré je uvedené v článku 4 bode 7 nariadenia GDPR, „prevádzkovateľ“ osobných údajov „sám alebo spoločne s inými určí účely a prostriedky spracúvania osobných údajov“. Platí špecifické pravidlo: „[v] prípade, že sa účely a prostriedky tohto spracúvania stanovujú v práve Únie alebo v práve členského štátu, možno prevádzkovateľa alebo konkrétne kritériá na jeho určenie určiť v práve Únie alebo v práve členského štátu“.
- 20 V bulharskom práve sa nestanovuje, kto je v konaní podľa článku 62 ods. 7 ZKI v spojení s článkom 175e ods. 6 prevádzkovateľ osobných údajov. V článku 17 a nasl. ZZLD sa upravujú úlohy IVSS ako orgánu dohľadu pre ochranu údajov v súdnom konaní podľa článku 23 ods. 1 písm. f) nariadenia GDPR v spojení s jeho odôvodnením 20. Vo veci samej však súd nezískava osobné údaje pod dohľadom IVSS, ale ide práve o opačný prípad: v rámci svojich zákonných právomocí IVSS získava a spracúva osobné údaje na účely článkov 175a a 175d ZSV (získavanie a kontrola informácií o majetku sudcov a prokurátorov na účely zabezpečenia transparentnosti a nezávislosti súdnych konaní). Súd vykonáva kontrolu nad týmto procesom, tým, že prístup k údajom povolí alebo povolenie zamietne.
- 21 V tomto zmysle, hoci súdy nemajú priamy prístup k osobným údajom, o ktorých prístupnosť sa žiada (čo nie je potrebné na to, aby sa osoba mohla považovať za

„prevádzkovateľa“, pozri rozsudok z 10. júla 2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551, [výrok] bod 3), do istej miery rozhodujú o účele spracovania, keď prístup k osobným údajom, ktoré podliehajú bankovému tajomstvu, povolia alebo zakážu. Javí sa teda ako možné, aby sa súd pri určitom výklade zákona považoval za orgán, ktorý rozhoduje o účeloch spracúvania údajov.

- 22 Treba tiež poznamenať, že bulharský zákonodarca v tejto osobitnej situácii, keď sú účely spracúvania osobných údajov uvedené v zákone, nevyužil svoju právomoc určiť, ktorý orgán má práva a povinnosti prevádzkovateľa. Za týchto okolností je potrebné objasniť, či súd, ktorý povoľuje prístup, možno spolu s IVSS považovať za prevádzkovateľa osobných údajov (tretia prejudiciálna otázka).
- 23 Vzhľadom na nejasnú vnútroštátnu úpravu treba odpovedať aj na otázku, či súdny orgán, ktorý určuje podmienky prístupu iného štátneho orgánu k osobným údajom podliehajúcim bankovému tajomstvu, možno považovať aj za orgán dohľadu, ktorý vykonáva časť právomocí podľa nariadenia GDPR v úzkej oblasti kontroly prístupu k údajom (štvrtá prejudiciálna otázka).

Piata a šiesta prejudiciálna otázka

- 24 Vo veci samej je verejne známe, že IVSS sa v minulosti dopustil porušenia ochrany údajov, keď zverejnil majetkové a daňové priznanie sudkyne (M. T.), v ktorom boli sprístupnené niektoré jej osobné údaje, ktoré nesmeli byť zverejnené. Stalo sa to v roku 2019, porušenie bolo spáchané hrubou nedbanlivosťou (vo zverejnenom súbore úradník na úseku administratívy, ktorý bol následne odvolaný, uviedol, že v spise „nie je možné nič vymazať“, takže informáciu nie je možné zamaskovať). Podľa správy Hlavného dozorného orgánu v Bulharsku (KZLD), ktorý bol zriadený podľa článku 51 nariadenia GDPR, bola IVSS za toto porušenie uložená pokuta.
- 25 Za týchto okolností, najmä vzhľadom na verejne dostupné informácie o absencii akýchkoľvek opatrení na ochranu osobných údajov (ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu v právnom spore vo veci odvolania zodpovedného úradníka, ktorý bol pravdepodobne jediný, kto niesol za incident akúkoľvek zodpovednosť), by súd, ak by mal úlohu prevádzkovateľa alebo orgánu dohľadu, umožnil prístup k bankovému tajomstvu až po získaní informácií o uplatnených ochranných opatreniach a ubezpečení sa, že tieto opatrenia, prinajmenšom na prvý pohľad, zabezpečujú ochranu pred opakovaným porušením bezpečnosti osobných údajov (piata prejudiciálna otázka).
- 26 Okrem toho je potrebné odpovedať aj na otázku, či súd, ktorý má podľa vnútroštátneho práva právomoc udeliť prístup k osobným údajom, na ktoré sa vzťahuje bankové tajomstvo, aj keď sa nepovažuje za prevádzkovateľa osobných údajov alebo orgán dohľadu, môže na základe článku 79 nariadenia GDPR vykonávať takéto kontroly s cieľom zabezpečiť účinnú právnu ochranu (šiesta prejudiciálna otázka). Uvedené ustanovenie je totiž v skutočnosti určené pre prípady, v ktorých sa dotknutá osoba výslovne domáha ochrany súdu. Ak však

konanie vo veci sprístupnenia údajov prebieha bez účasti dotknutej osoby a vnútroštátne právo výslovne zaviedlo súdnu kontrolu, zdá sa, že súd môže konať aj z úradnej moci. To by sa dalo odvodiť aj od práv jednotlivcov na účinný prostriedok nápravy podľa článku 47 Charty. V prípade absencie tejto povinnosti by sa súd obmedzil na formálne preskúmanie a potvrdenie krokov správneho orgánu, čo sa zdá byť v rozpore s cieľmi článku 79 nariadenia GDPR.

PRACOVNÝ DOKUMENT